

,,пощадъ. но за насъ всѣхъ предалъ есть
,,его, како убо не и съ Нимъ вся намъ
,,дарствѣетъ (а); това пакъ тамо изгласиава
со тѣя слова: „Не прїасте дѹхъ работы
,(равства) паки въ боазнь; но прїасте дѹхъ
„сыноположенія ш nemже копіемъ: Аква, отче
„Самый дѹхъ (святый) послѣдствѣетъ (сви-
„дѣтельствуетъ) дѹхови нашемъ, яко есмы
„чада Божіа. Аще же чада, и наслѣдницы
„наследницы убо Богъ, снаследницы же
„Христъ [б]. Голѣмо е това наше достоинство,
а презъ това е и голѣмо блаженство! По-
неже заповѣдалъ ни Богъ да го наричаме на-
шего отца: това доказъка Негона голѣма и
безпримѣрна любовь, комъ то има на насъ. И
не е довольно намъ да слышаме [такмо]
оныя слова, что мы увѣриватъ, че Богъ е
нашъ отецъ: самъ дѹхъ Святый дава за това
истинно то свидѣтельство на сърдце то ни,
какво то се каза погорѣ: „Дѹхъ Святый по-
„слѣдствуетъ дѹхъ нашемъ, яко чада есмы Божіа.

В

Да изгласи за што таа Божіа любовь

[а] Ка рим: гл; й, ст. ла и лв. (б) тамже
ст. еі ѿ и зі.